

Danmark-aktier. Så det var ligefrem en opfordring til lovbrud. Men så kunne man jo også komme efter finansministeren bagefter, og så havde man jo opnået mange spændende ting. Jeg er glad for, at finansministeren overholder vores regler.

Til hr. Bent Hindrup Andersen vil jeg kun svare kort, da jeg ikke er miljøtekniker og stærkt indsigtfuld på området, hvor hr. Bent Hindrup Andersen jo har siddet i meget intense forhandlinger.

En af de ting, jeg lægger meget vægt på, og som vi i Socialdemokratiet lægger meget vægt på, er, at til forskel fra den vandmiljøplan, man havde, hvor der var målsætninger, men meget lidt handling, er der nu tale om en række forslag, hvor man faktisk får taget fat om nogle begrænsninger, så vi ikke står med en målsætning, man knap tør tro på, men hvor vi står med en opgave, som vi også har vedtaget at benytte de relevante instrumenter til, og det synes jeg er meget afgørende.

Jeg giver ikke så meget for målsætninger, hvis der ikke også kan skabes flertal for at lave de nødvendige handlinger, der skal til for at nå målsætningerne. Jeg tror meget på, at med de målsætninger, der er lagt frem, og med de handlingsbindinger, der ligger i forhold til et stort flertal i Folketinget, vil det også være muligt i de første måneder af året at få det udmøntet, sådan at vi faktisk får beskyttet vores rene vand mere, end planerne har kunnet.

Thor Pedersen (V):

Venstre har sammen med Det Konservative Folkeparti her forud for tredjebehandlingen stillet ændringsforslag til regeringens finanslov på enkelte udvalgte områder. Det har vi gjort i erkendelse af, at regeringen har sit parlamentariske flertal på plads.

Men vi har ønsket at fastholde, at vi vil noget helt andet og mere end det, regeringen foreslår, og her kan jeg henvise til det samlede udspil, som Venstre og Det konservative Folkeparti er kommet med til finansloven for 1998 under titlen »Fornyelse '98«.

Vi kunne selvfølgelig være konsekvente og komme med ændringsforslag på samtlige områder, men vi må erkende, at det vil være spildt med den nuværende sammensætning i Folketinget.

Vi ønsker i Venstre velfærdsreformer og generelle strukturreformer, der løser de underliggende problemer, vi har omkring dansk øko-

nomi, men som primært skjules af konjunkturudviklingen. Engangsindtægter på 25 mia. kr. i år dækker over et reelt underskud på 22 mia. kr. I 1998 slår regeringen så alle rekorder med engangsindtægter på 36 mia. kr., der dækker over et reelt underskud på 13 mia. kr.

Det er fortsat dybt beklageligt, at der ikke er styr på statens finanser. Alene i år kommer der 74 mia. kr. mere ind i skatter og afgifter i forhold til 1992, når der tages højde for den løbende prisudvikling. Det burde medføre et massivt overskud på statens finanser. Når der alligevel er et reelt underskud på statens finanser, skyldes det den uhemmede vækst i det offentlige forbrug samt stigningen i antallet af personer på overførselsindkomst.

Vi må erkende, at det, Danmark har brug for, er et nyt flertal og en ny regering. Et hovedproblem er fortsat den alt for store statsgæld og den gøgeunge, som rentebetalingen af statens gæld udgør. Vores ændringsforslag omfatter skattelettelser for 10,1 mia. kr., forbedringer i øvrigt for 2,7 mia. kr. og besparelser på 19,3 mia. kr., og det medfører i alt en nettobesparelse på 6,5 mia. kr.

Den væsentligste del af vores forslag til skattelettelser er rettet mod dansk erhvervsliv. Vi må jo konstatere, at antallet af personer på overførselsindkomst har bidt sig fast på et uhyggeligt højt niveau. Trods 4 års konjunkturgevinst er der i 1997 15.000 flere på dagpenge, orlov, efterløn og overgangsydelse, end der var i 1992. Ganske vist er den officielle ledighed faldet med 97.000, men i samme periode er der flyttet 112.000 over på efterløn, orlov og overgangsydelse.

I stedet for at udnytte højkonjunktoren til at få løst disse helt fundamentale problemer for dansk økonomi og få muligheden for at finansiere et velfærdssamfund har problemet bidt sig fast og er ved at udvikle sig til et forsørgerproblem. Derfor er det helt afgørende, at virksomhedernes konkurrenceevne forbedres ved at fjerne nogle af de byrder, som ikke kommer udefra, men som alene er et resultat af vedtagelser i regering og Folketing.

Men i stedet for at forholde sig til virksomhedernes konkurrenceevne er regeringens svar, at man ønsker at gøre det endnu sværere at drive virksomhed i Danmark. Ikke alene har vi et bureaukratisk morads af indberetningsskemaer, men også gennem fremrykning af indbetalinger og nye skatter lægges der flere og flere økonomiske byrder på danske virksomheder, i 1998